

[Lysholm Christensen]

Det må ske i international sammenhæng. Derfor mener vi, at dette forslag af den grund heller ikke er egnet, for vi kan ikke komme ret langt bare ved at lave kraftigere restriktioner i vort land.

Jeg er opmærksom på, at pkt. 2 i beslutningsforslaget har et EF-perspektiv, specielt når det gælder mahognitræ, men det er ikke tilstrækkeligt blot at stoppe dér, når vi snakker om det internationale.

Miljøministeren var i sin tale inde på alle de mange seriøse internationale bestræbelser, der allerede er i gang. Det var en meget grundig og nyttig gennemgang, vi fik. Den vil jeg gerne takke for, og der er ingen grund til at gentage alle de mange initiativer, som er i gang. Der sker en hel del, som jeg ser på med meget stor sympati, og dér må vi også med glæde konstatere, at Danmark er langt fremme, er i forreste række, når det gælder indflydelse i disse forskellige internationale fora.

Nej, det, Danmark kan gøre, ligger nok på andre planer. Lad mig nævne nogle enkelte ting:

Det, disse lande har brug for, er jo rimelige priser for den hugst, som er helt rimelig og vel også nødvendig for at vedligeholde skoven. Den kan sagtens ske på en bæredygtig måde. Vi skal sikre dem en rimelig pris for det tømmer, så de ikke har behov for at rydde skoven for at bruge det til landbrugsjord. Altså et rimeligt økonomisk udbytte af skoven må vi prøve om vi kan sikre disse folk.

Vi bruger en masse ulandsmidler til forskellige formål rundt omkring i verden. Der er måske nok også yderligere ulandsmidler, som kan nyttiggøres på dette område f.eks. til uddannelse.

Det kunne også være, vi skulle have fat i det problem, som hr. Gade var inde på med forarbejdningen af tømmeret. Det er helt urimeligt, at denne forarbejdning ikke kan ske i ulandene. Det er tåbeligt at importere kævlerne til Vesten, skære dem op her og så bare kassere affaldet. Den forarbejdning kunne lige så godt ske derude i landene. Herved kunne der skaffes nogle arbejdspladser, og træaffaldet kunne bruges til afbrænding, til opvarmning, og hvad de har brug for, altså en bestræbelse i retning af at skaffe nogle arbejdspladser på stedet.

Det er bare nogle enkelte eksempler, jeg her nævner. Der er sikkert mange flere, som kan tages i anvendelse for at hjælpe landene til en bæredygtig hugst af deres regnskove.

Vi tror altså ikke, at beslutningsforslaget, som det ligger, løser problemet, men vi medvirker meget gerne til nogle konstruktive løsninger på dette alvorlige problem.

Beslutningsforslaget har også haft en positiv effekt på en anden led, som jeg godt vil nævne. Det er den debat, som er kommet i gang i dagspressen og i tidsskrifter. Der trængtes nok til lidt oplysning om, hvori problemet egentlig består. Jeg synes, at den debat, der er i gang, er nyttig, og jeg håber virkelig, at dette forslag kan sætte noget i gang i retning af løsningen af problemet på længere sigt.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg kan da takke samtlige ordførere for al den – oplevede jeg – dybtfølte bekymring, der er blevet lagt frem heroppefra. Jeg kan så derudover beklage, at det ikke blev til så meget andet end bekymringen.

Jeg kan undre mig over, at dette lille fredsommelige beslutningsforslag alligevel kunne få så stærke ord frem. Man talte om forbud og boykot og om, at sådan noget skulle man ikke. Ministeren talte om, at den tid var forbi, da den store hvide mand kom og dikterede ulandene osv. osv.

Det er altså i al fredsommelighed et forslag, der går ud på, at offentlige og halvoffentlige danske institutioner ikke skulle købe andet træ end det, der var bæredygtigt produceret. Der er ikke talt om forbud, der er ikke talt om boykot, der er ikke talt om alle disse ting i forslaget.

Og nu har flere af ordførerne citeret Svend Korsgaards artikel fra Jyllands-Posten. Jeg har fulgt med, og det har da været nogle helt korrekte citater. Der er bare ét citat, det undrer mig at man ikke har taget med, og det er mod slutningen af artiklen, hvor Korsgaard skriver:

»Den danske import er på ca. 4 pct. af den samlede bæredygtige vestmalaysiske tømmerhugst. Det vil sige, at vi mageligt kunne få alt vort tropiske træ fra Vestmalaysia, uden at de faktisk kunne mærke det.«

Her er der måske ikke de helt store revolutionerende problemer som skitseret af nogle af ordførerne ved at indføre dette. Men jeg undrede mig egentlig meget over ministerens tale, for hvis jeg ikke hørte helt fejl – og det tror jeg ikke jeg gjorde – sagde han hen mod slutningen, at han godt ville se på at lave nogle mærkningsmuligheder. Det er jo for så vidt det, vi beder